

**BAGYONI**

**VOROUW**

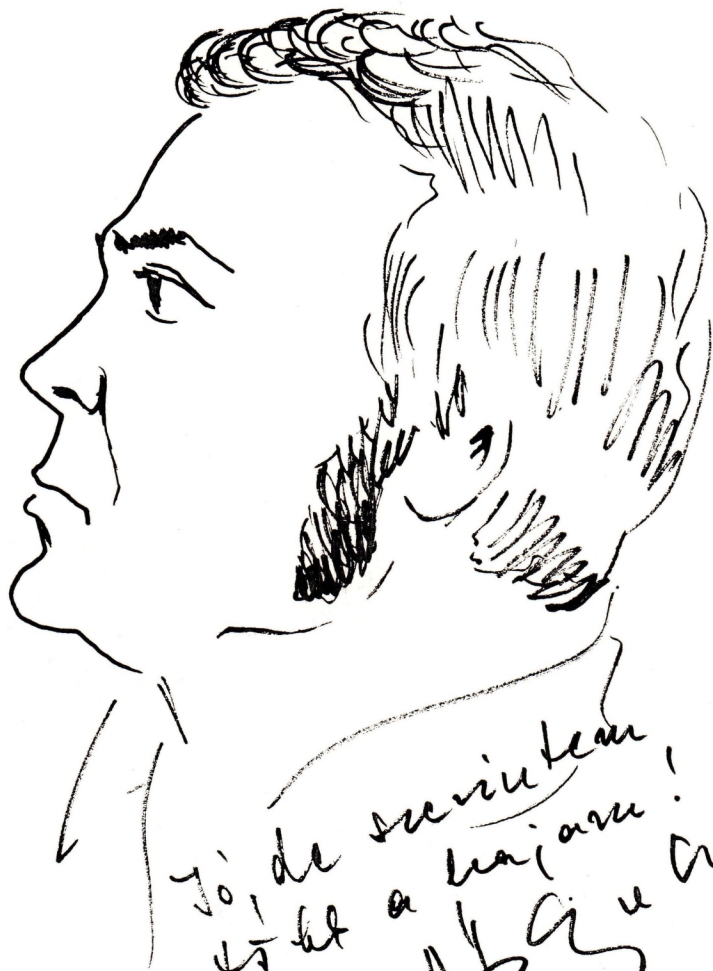
**TOJAS**

**TANC**

**KATONA JÖZSEF**

**SZINHÁZ**

**REKREÁCIÓS**



Jo, de serviciu  
45 lei a lui  
A. G. u. ra



# TOJÁSTÁNC

Szatirikus vígjáték zenével, 3 felvonásban

Szövegét írta: *Bágyoni Attila*      Zenéjét szerezte: *Vokoun Iván*

Karmester: *Németh László*

## SZEREPLŐK:

|                    |                        |
|--------------------|------------------------|
| Viktor .....       | <i>Áts Gyula</i>       |
| Mamlasz .....      | <i>Baranyi László</i>  |
| Felebarát .....    | <i>Torma István</i>    |
| Modo .....         | <i>Henkel Gyula</i>    |
| Zsuzsa .....       | <i>Ribár Éva</i>       |
| Viola .....        | <i>Jablonkay Mária</i> |
| Bajszos .....      | <i>Szalma Sándor</i>   |
| Ócskás .....       | <i>Juhász Tibor</i>    |
| Vőlegény .....     | <i>Budai László</i>    |
| Köböl Lehel .....  | <i>Muskát László</i>   |
| Öregúr .....       | <i>Horváth József</i>  |
| Öreg hölgy .....   | <i>Zilahy Kati</i>     |
| Parkőr .....       | <i>Andorai Péter</i>   |
| Házfelügyelő ..... | <i>Horváth Ferenc</i>  |

Diszlettervező: *Fehér Miklós* m. v.      Jelmeztervező: *Poós Éva*

Koreográfus: *Boross István*

Rendezte: *Orbán Tibor*



# A ZENE- SZERZŐ



Kecskeméti születésű vagyok és életem felét a szomszéd Nagykőrösön töltöttem el. Ezért különösen örülök, hogy darabunkat éppen a Kecskeméti Katona József Színházban adják elő.

Bágyoni Attila gyermekkori barátom és így figyelemmel kísérhettem a darab megszületését, amelynek során felmerült az igény, hogy zenés-énekes mű legyen. Az alakok annyira jellemzőek és élők voltak, hogy bennem rögtön elindították a maguk zenei életét, nekem jóformán csak lekottáznom kellett.

Szándékosan törekedtem arra, hogy a zenei nyelv mindnyájunknak érthető legyen, híven kövesse a darab helyzeteit és hangulatát, ne csak zenés „betét” legyen.

A darabot látván világossá válik, hogy nem pusztán az ügyeskedők „jó húzásait” akartuk megénekelni, hanem ösztönözni magunkat társaink megkeresésére a hasznos társadalmi cselekvésre, mert „iszonyú a kísértés a jóra”.

Még egyszer szeretettel köszöntöm szülővárosom közönségét.

*Vokoun Iván*





Kim Bét



En en mag job 2... Lehet!  
Bár enni nem lehet nem  
simereb  
János Lang

# A SZERZŐ

A Tojástánc a harmadik bemutatott darabom. Mese egy kitalált feltalálóról, aki a biológiai és fizikai törvényszerűségekkel dacoló találmányát bármi módon — aliquo modo — szeretné megvalósítani. Szokatlan, de nem pénzre, nem hírnévre szomjazik, „csak” egyszerűen sikerélményre, öngazolásra.

S mert a mesében minden lehetséges, egy partnerre bukkan, mesébe illő vállalkozóra, akit ugyancsak jobban érdekel néhány jó szó, néhány jóbarát, mint a pénz. Ez egy kivitelezőnél még szokatlanabb.

Ezt a két embert, Modot és Viktort személyesen ismerem, s a többit is. Tartanom kellene tehát attól, hogy a színpadon magukra ismernek. Mégse félek, mert úgy lenyestem hibáikat, s úgy feldicsértem erőnyeiket, hogy a Kedves Nézőszívesen vállalja, ha magára ismer. S bár nem vallom azt, hogy a cél mindenféle eszközt szentesít, sőt biztos vagyok abban, hogy a rendőrség Kecskeméten sem nézné jó szemmel, ha ezek a mesebeli felebarátok



valóságban végeznék kicsit zavaros, kicsit fekete üzelveiket, de mint hajdani kecskeméti diák, hadd kérjek számukra — kizárólag a színpadon — mentességet.

Majd meglátják, megérdemlik!

Illesse bár a játékot szigorú ítélet, egyebek mellett — természetesen, ha talál a néző egyebet — mentségére szolgál az, hogy a krimik és vérdrámák korában gyilkosságok helyett pusztán lopni tanítja az arra fogékony lelkeket.

Jómagam azokat a bürokratákat szeretném megcsipkedni, akik miatt írtam, amit írtam, s akik, féltő, most nem jönnek majd el a színházi előadásra, mert éppen aktáikat „ügykezelik”.

Kérem mégis fogadják szeretettel Tojástánc című „beadványomat”!



*Bágyoni Attila*



Witand! (Tat u de los fittu Wittu)



Ez eger go haranji faw's



Blatolo!  
nem?



A. bai' tva

Pjlskka



Sturuni





# A RENDEZŐ

Ez az egyik legnehezebben teljesíthető kötelességem: nyilatkozni az éppen készülő, alakuló előadásról. Minden új darab rendezésekor végzetszerűen elkövetkezik. Szeretném megmagyarázni röviden, hogy miért annyira nehéz dolog ez.

Ha író lennék, biztosan ugyanilyen nehezen írnék az éppen készülő művemről. Honnan tudhatnám, mielőtt leteszem az utolsó mondat végére a pontot, hogy valamelyik szereplő nem kezd-e egészen más életet, mint amit én kiszámítottam neki? Hogy egy új helyszínen a hőseim nem fordulnak-e szembe az én kitervelt mondandómmal? Hátha fontosabb jut eszükbe nekik?! Hátha az én írói gondjaim papirosízűek, élettelenek?

A hasonlat itt azt szeretné igazolni, hogy egy ilyen — remélhetően — életteli műfajban, amilyen a színház, még sokkal nehezebb valakinek előre megmondani, hogy mi lesz majd a végeredmény! Különbösen is: még sohasem sikerült egyetlen előzetes nyilatkozatnak sikerre vinni olyan előadást, amely önmagában nem volt érdekes. *Előadást, mely nem beszél önmagáért!*

Mindeddig sikerült valahogyan kikerülnöm, hogy megmagyarázzam a bizonyítványomat. Különösen nem szeretném így, „bizonyítványosztás” előtt!

A műfajnak, amiben dolgozom, amúgy is rengeteg magyarázója van. Nem vagyok kenyéririgy: ezt a részt nekik hagyom. Tiszta lelkiismerettel. Annál is inkább tiszta, mert egy „előzetessel” sem rágtam a szájukba semmit. Akiknek közülük hallgatok és adok a véleményére, azoknak ez teljesen fölösleges. A többiek pedig természetesen nem érdekelnek.

Az Önök, a Közönség véleménye érdekel! Ez pedig kifejeződik a tapsban, a csöndben, a nevetésben és abban, hogy hányszor kerül ki a pénztár elé a „Tábla”. Ha egyszer sem, akkor még mindig elég időm marad gondolkozni magyarázatokon. Mert csak az elkészült előadást szabad magyarázni. Ha elkészül egyáltalán! Hiszen ilyenkor, hetekkel a premier előtt, még elsősorban ezért szurkolunk valamennyien. Remélem most, mikor ezeket a sorokat olvassák, mi már egészen nyugodtak vagyunk. Izguljanak most már Önök, ha szabad ezt kérni! Remélem, jól mulatnak majd!

**Orbán Tibor**



4 ipac!  
Cévdansit

Rajzok: Andorai Péter

72. 22 424 BNYV Kecskemét — F. k.: Nádasy Ferencné



